

De zee als bron voor liedjesmakers

Hun liedjes ademen zeelucht. In teksten van Bløf proef je hun band met kust en water. De golven en de vloedlijn groeien daarin uit tot metaforen van de mens, het leven en de liefde. In september geeft Bløf twee buitenconcerten in Bloemendaal. Zanger Paskal Jakobsen: „Spelen aan zee is een vorm van thuiskomen.” Samen mijmeren over idealen als bodem van succes, een vriend verliezen en vader worden.

Een gesprek in een bouwkeet, nu even omgedoopt tot kleedkamer. Buiten het megaspektakel van een popfestival: Keiharde muziek en duizenden mensen op een immens terrein op zoek naar verbondenheid. Binnen die ene man die de duizenden individuen straks met zijn zang tot één groep zal smeden. Die de avond met tekst en muziek betekenis zal geven. Bløfzanger Paskal Jakobsen beseft de impact van zijn rol, maar wil er niet ingewikkeld over doen: „Ieder goed liedje gaat over het zoeken naar liefde, het vinden van die liefde en het kwijtraken ervan. In ons werk hoor je dat terug en het publiek herkent zich daarin.” Klinkt simpel. „De essentie is ook simpel. In het leven draait alles om stappen durven te zetten, ervan te genieten als het lukt en om te incasseren als het misgaat. Dat werkt zo met de liefde, maar ook met al het andere dat ertoe doet. Maar ik zing het liefste over de liefde. Dat ligt het dichtste bij me.”

Droogt die bron niet op als je zelf gelukkig bent? „Nee, het invoelen blijft.” Hij vertelt over de gesprekken die hij voert met bassist Peter Slager, die de meeste Bløf-teksten schrijft. „Bij het zoeken naar de woorden gaat het erom situaties zó op je te laten inwerken dat je de kern kunt raken. Bij het zingen van die woorden gebeurt eigenlijk hetzelfde. Een lied is in eerste instantie een gevoel dat we vertalen in muziek, zinnen en zang. Daarmee moet je het publiek zien te raken.”

Vader worden

De teksten buigen mee met hun eigen leven. „Naarmate we ouder worden, verschuiven hoofd-

en bijzaken. Nu kijken we meer dan vroeger naar de wereld om ons heen. Peter heeft kinderen. Rond de jaarwisseling verwachten mijn vrouw Doortje en ik ons eerste kindje. Dan kom je toch in een nieuwe fase in je leven. Ik vind het geweldig om een gezin te stichten; het geeft houvast, het biedt grip op de toekomst. Je hele leven krijgt een extra kleur. Het gaat onbewust, maar je kijkt toch met een andere verantwoordelijkheid naar de wereld waarin die kleintjes straks opgroeien.”

Welke kant ze ook opbuigen, de zee als metafoor blijft. „Daar zijn we Zeeuwen voor. De zee staat voor de kracht, het ontembare. Vernietigende golven en storm zijn symbolen voor alles wat je niet in de hand hebt. Voor de verwoesting van buitenaf. Als Zeeuwen zijn we ons daar extra van bewust, want de les van de watersnoodramp zit in onze cultuur vastgebakken. Maar tegelijk kan diezelfde zee prachtig zijn en rust in je hoofd brengen bij een dagje strand of een wandeling langs de branding. Eén symbool voor zo veel tegenstrijdigheid is een onuitputtelijke bron voor liedjesmakers.”

Kerkdiensten

De dominee van de gereformeerde kerk in Broek op Langedijk gebruikt hun liedjes als leidraad voor kerkdiensten. Hierbij benadrukt de voorganger de levensbeschouwelijke thema's in hun teksten.

„Vaak krijg ik bij religieuze mensen het idee dat ze het alleenrecht op de waarheid claimen, maar deze man staat open voor andere meningen. Zelf heb ik niks met het traditionele geloof, maar ik zie wel dat rituelen van de religie veel gelovigen tot steun zijn. Nou, daar is toch niks op tegen? Verbinding tussen mensen is al-

leen maar goed. Hoe meer betrokkenheid, hoe beter. Voor mezelf heb ik de richtlijn dat je zo goed mogelijk moet leven, met compassie voor de mensen om je heen.”

Als we het hebben over geloven, begint hij over zijn vriend en collega Chris Götte. Hij was drummer bij Bløf en verongelukte in 2001 met zijn motor. „Of Chris in een hemel of een hiernamaals is, zou ik niet weten. Maar het gebeurt heel vaak dat de jongens van de band en ik iets gekks meemaken en dan zeggen: 'als Chris dit zou zien'. Daar zit volgens mij dan toch een onderlaag van geloven in. Een soort van vertrouwen dat hij veilig is.”

Chris Götte woonde bij Paskal in huis toen hij verongelukte. Nog altijd hangt zijn portret bij hem thuis in de studio. „Chris hoort er nog steeds bij. Zijn ouders krijgen nog altijd het deel van de royalty's van de albums die we met hem maakten. Dat hoort zo en dat voelt goed. Want hij is essentieel geweest voor de ziel van Bløf. Hij is deel van het fundament van de band.”

Idealen

Bløf mag inmiddels een bedrijf zijn geworden, de idealen van de vriendenploeg waarmee alles begon, zijn gebleven. Bij ieder concert gaat een deel van de opbrengst in een fonds om de CO₂-uitstoot van die avond te compenseren. Klimaatneutraal optreden, noemt hij dat. Met het fonds steunt de band een derde wereldproject in Nepal. Ook bij de zakelij-

Tekst: Jan Vriend Foto: Kippa

Paskal in het kort

Paskal Jakobsen kwam in 1974 ter wereld in Vlissingen. Hij is de jongste van een katholiek gezin met drie kinderen. Vanaf zijn veertiende maakt hij muziek met Peter Slager, de basgitarist van Bløf die ook de meeste teksten voor hun liedjes schrijft. Bijzonderheid is dat Paskal een van de weinigen is die linkshandig gitaar speelt. Voor de band in 1998 doorbrak met 'Liefs uit Londen' werkte Paskal als groepswerker in kindertehuizen en in woongroepen van verstandelijk gehandicapten. In 2003 werd hij onderscheiden met de Gouden Harp, de aanmoedigingsprijs voor aanstormend talent. Vele andere onderscheidingen volgden. Paskal is in 2007 getrouwd met Doortje. Ze wonen in Middelburg en verwachten hun eerste kindje.

Paskal Jakobsen over de band Bløf met de drummer Chris Götte